

Î N C H E I E R E

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianeii Anton împotriva executorului judecătoresc Roman Talmaci, intervenienți accesorii Ministerul Apărării și Radu Anton cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 28 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 09 februarie 2016, Tatiana Anton a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Roman Talmaci, intervenienți accesorii Ministerul Apărării și Radu Anton cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, deține mai multe conturi bancare deschise pe numele său până la încheierea căsătoriei și, anume, la data de 23 octombrie 2006, a încheiat cu BC „Moldova-Agroindbank” SA contractul de depozit bancar în valoare de 430 848,60 lei, iar la data de 05 noiembrie 2007, a încheiat cu BC „Moldova-Agroindbank” SA un alt contract de depozit bancar în valoare de 162 133,00 lei, ulterior la data de 27 ianuarie 2009, a încheiat cu BC „Moldindconbank” SA un contract de depozit bancar în valoare de 100 000 lei.

Menționează că, la data de 01 februarie 2009, a încheiat căsătoria cu Radu Anton, modificându-și numele de familie după soț – Anton, considerent din care, toate sursele financiare pe care le deținea până la căsătorie, au fost ridicate și depozitate pe un singur cont bancar.

Relevă că, în prezent, în BC „Moldindconbank” SA pe numele său, Tatiana Anton (Canțîr) sunt depuse mijloace financiare în sumă de 57 125 Euro, care îi aparțin personal, deoarece această sumă a fost dobândită până la încheierea căsătoriei din activitatea personală, iar în timpul căsătoriei, o parte din această sumă i-a fost donată de către părinții și sora sa pentru procurarea apartamentului.

Sustine că, în baza contractelor de depozit, a depozitat la bancă mijloace financiare în sumă totală de 57 125 Euro.

Afirmă că, la data de 09 iulie 2014, s-a adresat la bancă cu scopul de a mai depune pe cont surse financiare, însă operatorul bancar i-a comunicat despre încheierea cu privire la aplicarea sechestrului asupra contului său bancar, conform titlului executoriu eliberat în privința soțului său, Radu Anton privind încasarea de la acesta în beneficiul Ministerului Apărării a cheltuielilor suportate pentru instruire în sumă de 20 418,30 dolari SUA și despre încheierea executorului judecătoresc, Roman Tâlmaci emisă în acest sens la data de 27 iunie 2014, fiind aplicat sechestrul și pe conturile bancare deschise anterior.

Invocă că, nu are nici o atribuție cu studiile efectuate de către Radu Anton, până la încheierea căsătoriei, la fel, nu are nici o atribuție Radu Anton, executorul judecătoresc și creditorul Ministerul Apărării cu sursele sale financiare, conturile bancare fiind deschise până la încheierea căsătoriei, pe numele de familie Tatiana Canțir, pe care îl avea până la căsătorie.

Solicită înlăturarea obstacolelor în folosirea proprietății private asupra contului bancar (depozitului bancar) în valoare de 57 125 Euro, deschis la BC „Moldindconbank” SA în baza contractului de depozit, încheiat între Tatiana Canțir (deponent 64038) și BC „Moldindconbank” SA, cu ridicarea tuturor sechestrurilor aplicate pe acest cont bancar (depozit bancar).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță respingând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 august 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, s-a constatat că, potrivit informației BC „Moldova Agroindbank” SA, reclamantei Tatiana Anton (Canțir) i-au fost eliberate mijloace financiare în sumă totală de 2 614 239,18 lei în perioada 17 mai 2004 – 01 ianuarie 2009. Deci, mijloacele financiare, la care face referire reclamanta obținute până la încheierea căsătoriei cu Radu Anton, i-au fost eliberate acesteia până la data de 01 februarie 2009. Ulterior încheierii căsătoriei, reclamanta Tatiana Anton a încheiat cu SC „Api-Mac” SRL contracte de prestări servicii și, drept rezultat, au fost obținute venituri și, anume, conform contractului de arendă a tehnicii agricole nr. 1 din 27 februarie 2009 - suma de 37 400 lei, conform contractului de arendă a tehnicii agricole nr. 3 din 10 februarie 2010 - suma de 16 800 lei, conform contractului de arendă a tehnicii agricole nr. 1 din 09 februarie 2011 - suma de 16 800 lei, iar conform contractului de arendă a tehnicii agricole nr. 2 din 08 februarie 2012 - suma de 10 600 lei. La fel, la data de 04 decembrie 2012, SC „Api-Mac” SRL a virat reclamantei suma de 101 733,33 lei, în calitate de dobândă la împrumutul bănesc din 05 decembrie 2008.

În aceste circumstanțe, prima instanță a constatat că, atât mijloacele financiare rezultate din contractele de arendă încheiate cu SC „Api-Mac” SRL, cât și dobânzile aferente împrumutului bănesc din 05 decembrie 2008, constituie proprietate comună în devălmășie a soților Tatiana Anton și Radu Anton, fiind obținute după încheierea căsătoriei acestora și sunt depozitate la BC „Moldindconbank” SA conform contractului de depozit din 28 mai 2014, în

timpul aflării în relație de căsătorie a soților, făcând trimitere la prevederile art. 123 alin. (2) CPC, art. 19 din Codul familiei, art. 366 alin. (1) din Codul civil și ale art. 63 alin. (1) și art. 95 alin. (1) din Codul de executare.

De asemenea, prima instanță a mai reiterat că, reclamanta nu a prezentat probe în confirmarea faptului că la data încheierii căsătoriei, 01 februarie 2009, dispunea de un cont bancar cu sold activ ce depășea datoria conform titlului executoriu din 21 mai 2014 emis în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2014, precum și că, mijloacele financiare nu au fost dobândite de către soți în timpul căsătoriei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 07 februarie 2017, reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanța de apel nu a examinat toate motivele invocate în cererea de apel și nu s-a expus asupra lor, fapt ce contravine prevederilor pct. pct. 3.2., 5.1., 6. și 6.1. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 07 iulie 2008 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației procesuale civile la întocmirea actelor judecătorești de dispoziție în cadrul examinării pricinilor civile și economice în ordine de apel și de recurs.

Menționează că, în motivarea deciziilor instanțelor de apel și de recurs, conform art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Protocoalelor nr. 3, 5, 8 și 22 ale Convenției și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, urmează a fi indicate circumstanțele pricinii constatate de instanțe, probele pe care se întemeiază concluziile acestora, temeiurile de fapt și de drept care au condus, după caz, la admiterea sau respingerea apelului sau recursului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au condus la adoptarea uneia din soluțiile prevăzute de art. 385, 417, 427 și 445 CPC.

Dacă instanțele de apel și de recurs, la examinarea apelului sau recursului, vor considera că hotărârea primei instanțe sau a instanței de apel este legală și temeinică, în motivarea deciziei adoptate, sunt obligate să-și expună concluzia cu privire la toate argumentele invocate de apelant sau recurent și, referindu-se la legea respectivă, să motiveze din care considerente instanța a ajuns la concluzia de a recunoaște apelul sau recursul neîntemeiat. Este inadmisibilă limitarea instanțelor de apel și de recurs doar la reproducerea în decizie a hotărârii apelate sau recurate ori la constatarea netemeinicii apelului sau recursului, deoarece în acest caz decizia apare ca nemotivată.

Relevă că, instanța de apel a încălcat și prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 15 din 03 octombrie 2005 cu privire la examinarea pricinilor civile în ordine de apel.

Califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, Tatiana Anton (Canțîr) n-a demonstrat faptul că, mijloacele bănești aflate pe contul bancar au fost acumulate până la căsătorie, deoarece conturile au fost deschise până la încheierea căsătoriei din sursele bănești primite din deplasările în străinătate ale recurente, mai mult, toate documentele și conturile sunt pe numele de familie a acesteia până la căsătorie, Canțîr.

Indică că, conform prevederilor Codului familiei, soții răspund cu averea în devălmășie, dobândită în timpul căsătoriei, pentru datoriile create în timpul căsătoriei, însă în speță, a fost încasată de la Radu Anton o datorie creată în timpul studiilor acestuia până la încheierea căsătoriei, deci, sunt datorii personale (pentru alimentarea, cazarea, echipamentul, asistența medicală), care nu pot fi solidare, ci personale, mai mult, Tatiana Anton (Canțîr) nu este parte pe cauza civilă intentată de Ministerul Apărării și nici nu este indicată în titlul executoriu ca debitor.

Susține că, recurenta a fost proprietară în exclusivitate asupra mai multor conturi bancare, care au fost deschise pe numele ei până la căsătorie și, anume, în baza contractelor de depozit bancar, încheiate între Tatiana Canțîr (Anton) și BC „Moldova-Agroindbank” SA la data de 23 octombrie 2006, în valoare de 430 848,60 lei și la data de 05 noiembrie 2007, în valoare de 162 133 lei, precum și în baza contractului încheiat cu BC „Moldindconbank” SA la data de 27 ianuarie 2009, în valoare de 100 000 lei, însă căsătoria cu Radu Anton a fost încheiată la data de 01 februarie 2009, totodată, modificându-și numele de familie după soț, Anton, considerent din care, toate sursele financiare deținute de Tatiana Canțîr până la căsătorie au fost ridicate și puse pe un singur cont bancar.

Astfel, în prezent, pe numele Tatiane Anton (Canțîr) în BC „Moldinconbank” SA sunt depuse mijloace financiare în sumă de 57 125 Euro, care îi aparțin personal.

Afirmă că, suma de 57 125 Euro depozitată la BC „Moldindconbank” SA nu a fost dobândită în timpul căsătoriei de către ambii soți, dar a fost acumulată de către recurentă din activitatea personală până la încheierea căsătoriei, iar o parte i-au fost donați de părinții și sora acesteia după căsătorie pentru procurarea apartamentului.

Relevă că, la data de 09 iulie 2014, recurenta s-a adresat la bancă cu scopul de a mai depune pe cont surse financiare, dar operatorul i-a comunicat despre încheierea cu privire la aplicarea sechestrului pe contul ei bancar, conform titlului executoriu eliberat în privința soțului ei, Radu Anton privind încasarea de la acesta în beneficiul Ministerului Apărării a cheltuielilor suportate pentru instruire în sumă de 20 418,30 dolari SUA și despre încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci din 27 iunie 2014, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului în limita acestei sume, inclusiv și pe conturile deschise anterior până la încheierea căsătoriei.

Invocă că, recurenta nu are nici o atribuție cu studiile soțului ei, Radu Anton, efectuate până la încheierea căsătoriei, la fel, nu are atribuție Radu Anton, executorul judecătoresc și, respectiv, creditorul Ministerul Apărării cu mijloacele financiare personale ale Tatiane Anton (Canțîr), conturile bancare fiind deschise de aceasta încă până la căsătorie, pe numele de familie Canțîr (familie de fată),

ulterior fiind modificate conform familiei primite după căsătorie, însă toți acești bani sunt bunuri proprietate personală a Tatiane Anton (Canțîr).

Prin referința depusă la data de 10 aprilie 2017 Ministerul Apărării a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Anton, avocatul Valeriu Pelin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic